

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่)

๑. สภาพปัญหาและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในระดับนานาชาติในนามไข่มุกแห่งอันดามัน เนื่องจากการผสมผสานวัฒนธรรมออกมาในรูปแบบของวัฒนธรรมท้องถิ่นที่หาได้ยาก มีแหล่งธรรมชาติที่งดงาม เช่น ทะเล ชายหาด เกาะ ภูเขา ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่หลากหลาย ได้แก่ ปะการัง ป่าชายเลน ป่าชายหาด ป่าพรุ ตลอดจนมีแหล่งศิลปกรรมอย่างกลุ่มอาคารสถาปัตยกรรมที่สวยงาม ซึ่งแสดงถึงความรุ่งเรืองในยุคการทำเหมืองแร่ตั้งแต่อดีต สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ตมาช้านาน ด้วยความหลากหลายและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ จึงทำให้จังหวัดภูเก็ตได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาจนเกินขีดความสามารถของพื้นที่ที่จะรองรับได้และการเติบโตของเมืองและโครงการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลกระทบต่อและนำมาซึ่งความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การบุกรุกพื้นที่สาธารณะ ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและพื้นที่โดยรอบ การใช้ประโยชน์ที่ดินบนพื้นที่สูง เป็นต้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ในขณะนั้น) ได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนา จึงได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๓ - ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นมา จนถึงการออกประกาศที่ใช้บังคับในปัจจุบัน คือ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

จากการติดตามผลการดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พบว่า ตลอดระยะเวลาการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา มีความสัมฤทธิ์ผล โดยสามารถลดระดับความรุนแรงของความเสื่อมโทรมที่เกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงได้ ในระดับหนึ่ง ตลอดจนหลายฝ่ายเห็นว่า สามารถคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมได้ อย่างไรก็ตาม จากเหตุผลการสิ้นสุดการบังคับใช้ประกาศฯ ประกอบกับปัจจุบันภาครัฐได้มุ่งสร้างฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลให้จังหวัดภูเก็ตต้องมีการพัฒนาเมืองขยายการเติบโตในด้านการท่องเที่ยวและด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้เกิดปัญหาการคุกคามและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการป้องกันและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จึงได้ดำเนินการปรับปรุงประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต การจัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสม และการจัดทำ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) พร้อมแผนที่ท้ายประกาศ โดยได้มีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับหน่วยงานปฏิบัติในพื้นที่ การจัดประชุม Focus group การจัดทำแบบสอบถาม รวมทั้ง การนำร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) ไปจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับอำเภอ เมื่อวันที่ ๒๓ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และในระดับจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ จากนั้น สำนักงานนโยบายฯ ได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) และได้

นำเสนอต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็น คณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้พิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) แล้ว

ทั้งนี้ เนื่องจากปัจจุบันมีการใช้บังคับกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ ดังนั้น เพื่อให้การออกร่างกฎหมายเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๕ และวิธีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานนโยบายฯ จึงได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) ดังกล่าว จากผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายต่อไป

๒. ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

เพื่อใช้บังคับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ตตามร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) และเพื่อให้เกิดการแก้ไข ปัญหาปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการประสานความร่วมมือในการป้องกัน ดูแล รักษา และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

๓. สารสำคัญของร่างกฎหมาย

ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ตามร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) ครอบคลุมพื้นที่บนแผ่นดินทั้งจังหวัดภูเก็ต และพื้นที่น่านน้ำทะเลทั้งหมดที่อยู่ภายในเขตจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๒๑ อำเภอ มีสาระสำคัญ ดังนี้

วรรคแรก เป็นกำหนดเป็นบทบัญญัติในการออกประกาศกระทรวงฯ โดยออกตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑ เป็นการยกเลิกประกาศกระทรวงที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

ข้อ ๒ เป็นการกำหนดคำนิยามที่ใช้ในร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้

ข้อ ๓ เป็นการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเขตที่มีกฎหมายใช้บังคับอยู่แล้ว (เขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตควบคุมอาคาร เขตควบคุมมลพิษ) เพื่อเป็นฐานในการกำหนดเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม)

ข้อ ๔ เป็นการนำขอบเขตดังกล่าวมาจำแนกเป็นบริเวณเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในแต่ละบริเวณ โดยแบ่งออกเป็นบริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ บริเวณที่ ๕ บริเวณที่ ๖ บริเวณที่ ๗ และบริเวณที่ ๘ ได้แก่

บริเวณที่ ๑ หมายถึง พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลรอบเกาะภูเก็ตเข้าไปในแผ่นดิน เป็นระยะ ๕๐ เมตร รวมทั้งพื้นที่ในเกาะบริเวณต่าง ๆ

บริเวณที่ ๒ หมายถึง พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๑ เข้าไปในแผ่นดิน เป็นระยะ ๑๕๐ เมตร

บริเวณที่ ๓ หมายถึง พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๒ เข้าไปในแผ่นดิน เป็นระยะ ๒๐๐ เมตร

บริเวณที่ ๔ หมายถึง พื้นที่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต

บริเวณที่ ๕ หมายถึง พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๔๐ เมตร ถึง ๘๐ เมตร

บริเวณที่ ๖ หมายถึง

(๑) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๘๐.๐๑ เมตร ถึง ๑๔๐ เมตร

(๒) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๑๔๐.๐๑ เมตรขึ้นไป

บริเวณที่ ๗ หมายถึง พื้นที่ในเกาะภูเก็ตและเกาะบริวารต่าง ๆ นอกจากบริเวณที่ ๑ ถึงบริเวณที่ ๖

บริเวณที่ ๘ หมายถึง พื้นที่ทะเลรอบเกาะภูเก็ตและรอบเกาะบริวารต่าง ๆ

ข้อ ๕ เป็นการกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ใดๆ ให้เป็นโรงงาน เพื่อการควบคุมมลพิษ และคุ้มครองสภาพแวดล้อมของพื้นที่

ข้อ ๖ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร ในเรื่องของการ กำหนดความสูงของอาคารและพื้นที่ว่าง ตามความเหมาะสมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจน ลักษณะเฉพาะในแต่ละบริเวณ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของพื้นที่ให้คงความสมดุล และควบคุม ความหนาแน่นของอาคารที่เพิ่มมากขึ้น

ข้อ ๗ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ในพื้นที่ลาดเชิงเขาในแต่ละบริเวณ เพื่อป้องกันและแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นหรืออาจมีผลกระทบ

ข้อ ๘ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ของวิธีการวัดความสูงของอาคารในบริเวณที่ ๑ ถึงบริเวณที่ ๗

ข้อ ๙ เป็นการกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรม ต่าง ๆ ในบริเวณที่ ๘ (พื้นที่น่านทะเลรอบเกาะภูเก็ตและรอบเกาะบริวาร) เพื่อการป้องกันอันตรายหรือสิ่งที่จะ ก่อให้เกิดผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่

ข้อ ๑๐ เป็นการกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรม ต่าง ๆ ภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตทั้ง ๘ บริเวณ เพื่อบรรเทาผลกระทบด้านมลภาวะต่อระบบนิเวศ และป้องกัน ผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาทัศนียภาพของพื้นที่

ข้อ ๑๑ เป็นการกำหนดมาตรการที่มีการก่อสร้างโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หอพัก ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีปอดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อหรือทางน้ำสาธารณะ

ข้อ ๑๒ เป็นการกำหนดมาตรการที่มีการก่อสร้างโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด ที่มี จำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๐ ห้อง ถึง ๔๙ ห้อง ต้องจัดทำข้อกำหนดท้ายประกาศ

ข้อ ๑๓ เป็นการกำหนดมาตรการที่กำหนดให้โครงการหรือประกอบกิจกรรมต้องจัดทำ รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๔ - ๑๕ เป็นการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ คือ การกำหนดให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต เพื่อทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ ประสาน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง การกำหนดหน้าที่ของ หน่วยงานของรัฐในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เกี่ยวกับการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๖ เป็นบทบัญญัติรองรับไว้ว่า หากกฎหมายใดกำหนดมาตรการที่มีผลเป็นการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมได้ดีกว่ามาตรการที่กำหนดไว้ในร่างประกาศกระทรวงฯ นี้ ก็ให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดไว้ใน กฎหมายนั้น

ข้อ ๑๗ เป็นบทบัญญัติให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร หรือการประกอบกิจการใด ๆ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในร่างประกาศกระทรวงนี้ ด้วย

ข้อ ๑๘ เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิและกำหนดขอบเขตการดำเนินการต่อไปของการกระทำกิจกรรม หรือการประกอบกิจการใดที่ต้องห้ามตามร่างประกาศกระทรวงฯ นี้ ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต แต่ห้ามกระทำหรือประกอบกิจกรรมหรือกิจการใดเพิ่มขึ้น หรือนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว

ข้อ ๑๙ เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิสำหรับอาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ ก่อนวันที่ร่างประกาศกระทรวงฯ นี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารดังกล่าว ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในร่างประกาศกระทรวงฯ นี้

ข้อ ๒๐ เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิสำหรับอาคารที่ยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ แต่เป็นอาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ก่อนวันที่ร่างประกาศกระทรวงฯ นี้ใช้บังคับและยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงใช้ไม่แล้วเสร็จ ให้คงปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ร่างประกาศกระทรวงฯ นี้ ใช้บังคับ จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จตามที่ได้รับอนุญาตหรือที่ได้รับแจ้งไว้ แต่การขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งหรือการดำเนินการอื่นใดในวันที่ร่างประกาศกระทรวงฯ นี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในร่างประกาศกระทรวงฯ นี้

ข้อ ๒๑ เป็นการกำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับประกาศ เป็นเวลา ๕ ปี

๔. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมาย

๑. ส่วนราชการ ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตจะต้องปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมใน (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมการก่อสร้าง การดำเนินการ การกระทำ หรือการประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยโดยรวมของประชาชน เช่น ห้ามทำเหมืองแร่ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง ห้ามจับ ดัก ล่อ ฆ่า นำขึ้นมาจากทะเล หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

๒. หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารหรือการประกอบกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ใน (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) ต้องบังคับใช้ (ร่าง) ประกาศดังกล่าว และปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้

๓. จังหวัดภูเก็ตมีความสำคัญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงระบบนิเวศต่าง ๆ ที่อุดมสมบูรณ์ และมีทัศนียภาพที่สวยงาม สามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้น การบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องจะช่วยอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดภูเก็ต และรักษาทัศนียภาพอันสวยงามของจังหวัดพังงาไว้ ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนต่อไป